

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.III.20.029/2023/14/I.

A felperes: Felperes1
(cím2)

A felperes képviselője: Dr. Kereszturi Mónika ügyvéd
(cím17)

Az alperes: Alperes1
(cím1)

Az alperes képviselője: Dr. Hódi Cintia Stella ügyvéd
(cím18)

A per tárgya: személyiségi jogok megsértése

A fellebbezéssel támadott ítéletet hozó bíróság neve és a határozatának száma:

Szombathelyi Törvényszék 28.P.20.004/2022/16. számú ítélete

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 17. sorszám alatt

í t é l e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbeezett rendelkezéseit részben, az alábbiak szerint változtatja meg.

Mellőzi annak megállapítását, hogy az alperes az közösségi hálózaton is megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

Mellőzi annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az alperes ügyvezetője - tanú12 és tanú13 előtt - a felperest „pénzéhes nőszemélynek” nevezte.

Mellőzi az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására.

Mellőzi az elsőfokú ítélet indokolásából azt, hogy a felperes munkaviszonya fennállása alatt az alperes ügyvezetőjének beleegyezésével árulta a munkahelyén tárolt pálinkát.

A „tanú6 a felperes miatt mondott fel” jogsértő kijelentés elkövetési magatartását állításról hírsztelésre pontosítja.

A felek a másodfokú költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperesi gazdasági társaság Helység1en két „Helység2ron szolárium neve1” elnevezésű szoláriumstúdiót üzemeltetett, az egyiket a Helység1i Plázában, a másikat cím20. szám alatt. A felperes az utóbbiban dolgozott 2008. szeptemberétől az alperes alkalmazottjaként recepciós munkakörben. Az alperes tagja Név1 - és házastársa - tanú1, vezető tisztségviselője Név1.

[2] A felperes és az alperes között 2013. évben létrejött szóbeli megállapodás alapján az alperes ügyvezetője fénykép és videófelvételt készített a felperesről, s képmását a stúdió népszerűsítése érdekében (online marketing céllal) felhasználta. Hozzájárulását a felperes a perindításig nem vonta vissza. Amíg a felperes az alperesnél dolgozott, az alperes megbecsülte őt, a vendégek is szerették, kollegáival nem volt konfliktusa. Az alperesi ügyvezető tudtával és beleegyezésével egy időben pálinkát árult, amit a munkahelyén tárolt. Az alperesnél fennállt munkaviszonya alatt büntetőeljárás, hatósági eljárás a felperessel szemben nem volt folyamatban

[3] A Covid-járvány idején – a szolgáltató szektorhoz hasonlóan -az alperesi stúdiók működtetése is nehézségekbe ütközött. A felperes munkaviszonya az alperesnél - költségtakarékossági okokból - 2020. március 18. napján közös megegyezéssel megszüntetésre került. 2020. április 24-től 2020. június 11. napjáig alkalmi munkavállalóként foglalkoztatta tovább az alperes a felperest. A felperes szeretne volna elérni a korábbi teljes foglalkoztatást, de ezt az alperes leghamarabb 2020. október végére ígérte, amit a felperes nem fogadott el, ezért 2020. június 11. napján jelezte az alperesnek, hogy többet nem kíván nála dolgozni. A felperes - álláshirdetés és harmadik személy ajánlása révén - 2020. június 16.

napján az alperes versenytársánál, a tanú12 által működtetett szolárium neve2nél helyezkedett el recepciósként.

[4] 2021.02.17. napján a NAV ellenőrei egy Helység1 parkolóban előzetes megrendelés alapján pálinka próbavásárlást végeztek a felperesnél. A felperes az édesapja által főzetett párlatot kínálta eladásra, de annak jogszerűségét igazolni nem tudta, emiatt a felperessel szemben hatósági eljárás indult, s jövedéki bírsággal sújtották.

[5] Időközben a felperes és Név1 kapcsolata megromlott. Az alperes ügyvezetője – ügyvezetői minőségében – 2021. március 1. napján a Helység2ron szolárium neve1 közösségi hálózat2 és közösségi hálózat1 nyilvános online oldalán az alábbi valótlan és sértő állításokat tette a felperesre:

[6] „Sajnos ennek is eljött az ideje: további *tanúkat keresünk* valaha kedvenc volt munkatársunk által elkövetett cselekmények és bűncselekmények minél hathatósabb bizonyítására. Egyebek mellett „becsülethez és a jóhírnévhez fűződő személyiségi jog megsértése”, „rágalmazás”, „személyes adattal való visszaélés hasznoszerzési célból” és „üzleti titok megsértése” miatt indít az általunk megbízott ügyvédi iroda büntető, illetve polgári peres eljárást. Kérem, akinek van még a birtokában lejárató körüzenet vagy bármilyen cégünket és munkatársainkat szándékosan rossz színben feltüntető egyéb üzenet, vagy csak egész egyszerűen mondanivalója van ezekkel kapcsolatban, az keressen privát üzenetben vagy a Helység2ronHelység1@gmail.com e-mail címen. Különösen kérem azok jelentkezését, akik az elmúlt majd egy évben privát üzenetben, hirdetéseink alá való kommenteléssel vagy akár személyesen fejezték ki rosszallásukat cégünk felé a hallott és sajnos széles körben elterjesztett dezinformációk alapján. Most van itt az ideje, hogy elmondják a hallottakat, immáron tanúként. Köszönök minden segítséget a magam és munkatársaim nevében:

[7] Név1”

[8] A poszt alá kommentek érkeztek, amelyek az alperes nyilvános közösségi oldaláról kerültek megválaszolásra. 2021. március 1. napján a kommentekre írt válaszként a Helység2ron szolárium neve1 nyilvános közösségi oldalán az alábbiak kerültek közzétételre:

[9] „Név2, igen, azért írtam, hogy „egyéb bűncselekmények”, mert azok egyéb bűncselekmények. Nekem azt nem kell bizonyítanom, az annak a hatóságnak a dolga, akinek az emberei két hete a nyílt utcáról vitték el az említett személyt.”.

[10] „Kedves Név2!

[11] Ez nem nyomozás, hanem segítségkérés. Szerencsére sokan jelentkeztek tegnap óta, bár sajnos nem sokan vállalnák a bíróság előtt való tanúskodást. Az ellenünk folyó lejárató kampány eredményeként volt olyan „vendégünk” aki az egyik üzletünkben üvöltözve adott hangot véleményének, természetesen akkor amikor nem voltam jelen. Szidalmazott engem, a céget, hogy miként bántunk szegény „barátnőjével”. A munkatársaim kifejezetten kérték már több hónapja, hogy tegyünk valamit a kialakult helyzet ellen. Ez történik most.

Nem tudom, ti kit vettetek védelmetekbe, de nagy eséllyel egy emberre gondolunk. Szerencsére a többség számára amúgy is elfogadhatatlan, hogy valaki, *aki több éve részben egyéb bűncselekménnyel finanszírozza luxus életvitelét és vásárol luxusautókat, az ahelyett, hogy meghúzná magát, inkább sértődöttségből le akar járatni egy 14 éve jelenlévő és sikeresen működő vállalkozást csak azért, mert nem voltunk hajlandók szemet hunyni zűrös dolgai felett.* Hát nem. ...”.

[12] „Kedves Név3! Nem teljesen értem a hozzászólásodat. Most arra gondolsz, hogy nálunk alig vannak? Nem tudom ez hogy jön ide, de hála istennek vannak jócskán vendégek a pandémia ellenére is, épp bővítünk mindkét üzletünkben 1-1 géppel. Furcsa, hogy ügyvédként ilyen hozzászólást írsz, azt hittem a ti szakmátokban egyértelmű, hogy az elkövetett bűncselekményekért felelni kell. Szerintem az is egyértelmű, hogy nekem muszáj megvédenem a családomat, cégemet és munkatársaimat egy sértődött, minket lejáratni próbáló volt munkatárssal szemben.”

[13] „Kedves Név4! Nem tudom te kire gondolsz, de akiről én beszélek ő több bűncselekményt követett el, amiért bíróság előtt fog felelni. A bíróság pedig eldönti, hogy mit érdemel. Ezt ő is tudja, hisz már kézhez kapta a minket képviselő iroda levelét. Szóval ez nem kitaláció, hanem tény. Egyébként úgy érzem mindig maximális megbecsülést kaptak munkatársaink, erről igazából őket tudod megkérdezni. Nincs min gondolkoznom, ez nem vendégcsalogató szöveg és nem, nem gondolom, hogy ettől többen fognak hozzánk jönni. Ez a poszt egy segítségkérés, hogy minél hamarabb lezárhassuk ezt...”

[14] „Névén neveztem, hisz csak úgy lehet büntető eljárásra indítványt beadni. Gondolom te is tisztában vagy vele, hogy a magyar jogszabályok miatt itt nem nevezhetem meg az illetőt. Ezért szoktak a hatóságok is olyan furcsa közleményeket kiadni, hogy „ismeretlen tettes ellen” amikor akár teljesen egyértelmű egy elkövető. A többi volt munkatársamat nem hozom kellemetlen helyzetbe, hisz egy kivételével mindenkivel jó kapcsolatot ápolunk. Nem a te hibád, hogy nem tudsz dolgokról, de akiről szó van már a nálunk töltött ideje alatt is keveredett zűrös dolgokba, pont ez vezetett a problémákhoz aminek aztán elválás lett a vége. Azért írom tényként, hogy több bűncselekményt követett el, mert ez tény. Kérdezd meg a „védencedet”, hogy *ő volt-e az akit egészen pontosan 2 hete a nyílt utcáról vitt el a rendőrség vagy a nav vagy ki tudja melyik hatóság.* Ha igen, akkor egy emberről beszélünk.”

[15] 2020. november 18-án az alperes ügyvezetője (ügyvezetőként) tanú11 előtt azt állította, hogy tanú6 a felperes miatt mondott fel az alperesnél.

[16] 2020. november 16-án az alperes ügyvezetője (ügyvezetőként) tanú12 és édesapja tanú13 előtt a felperest „pénzéhes nőszemélynek” nevezte.

II.

[17] A felperes pontosított keresetében (P.20.030/2021/1. és P.20.004/2022/3. számú jkv.) annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette képmáshoz fűződő személyiségi jogát, jóhírnevét és becsületét. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés

abbahagyására, tiltsa el a további jogsértéstől, marasztalja 1.500.000,- Ft sérelemdíjban, valamint a perköltségeiben.

[18] Az alperes személyiségi jogokat sértő magatartásaként az alábbiakat jelölte meg:

[19] Az alperes megsértette a képmáshoz való jogát azzal, hogy munkaviszonya megszűnése után is hozzájárulása nélkül közzétette a képmását az alperes közösségi hálózat2 és közösségi hálózat1 oldalain.

[20] Az alperes megsértette a jóhírnévhez és becsülethez való jogát a 2021. március 1. napján az alperesi stúdió közösségi hálózat2 és közösségi hálózat1 oldalán megjelent poszt alábbi részleteivel (P.20.030/20221/1/F/4.):

[21] I./A. „További tanúkat keresünk valaha kedvenc volt munkatársunk által elkövetett cselekmények és bűncselekmény minél hathatósabb bizonyítására.”

[22] I./B. „Egyebek mellett becsülethez és jóhírnévhez fűződő személyiségi jog megsértése, rágalmozás, személyes adattal való visszaélés haszonszerzési célból és üzleti titok megsértése miatt indít az általunk megbízott ügyvédi iroda büntető, illetve polgári peres eljárást.”

[23] I./C.: „Kérem, akinek van még a birtokában lejárató körüzenet, vagy bármilyen cégünket és munkatársainkat szándékosan rossz színben feltüntető egyéb üzenet.”

[24] A fenti poszthoz kapcsolódó kommentekből az alábbi alperesi hozzászólásokat jelölte meg a jóhírnévhez és becsülethez való jogát sértőnek:

[25] II./A.: „Ő volt-e az, akit egészen pontosan 2 hete a nyílt utcáról vitt el a rendőrség vagy a NAV, ki tudja melyik hatóság.”

[26] II./B: „Szerencsére a többség számára amúgy is elfogadhatatlan, hogy valaki, aki több éve részben egyéb bűncselekményből finanszírozza luxus életvitelét és vásárol luxusautókat.”

[27] II./C.: „ahelyett, hogy meghúzná magát, inkább sértődöttségből le akar járatni egy 14 éve jelenlévő és sikeresen működő vállalkozást csak azért, mert nem voltunk hajlandóak szemet hunyni zűrös dolgai felett.”

[28] A poszt és a kommentek tartalmával összefüggésben arra hivatkozott, hogy a posztból személye felismerhető. A „kedvenc munkatárs” kifejezéssel egyértelműen rá utalt az alperes ügyvezetője a vendégek előtt többször nevezte őt így. A sérelmezett kitételekben szereplő állítások sértik jóhírnévét és becsületét. Nem követett el kifogásolható cselekményeket, bűncselekményeket, nem sértett személyiségi jogot, nem élt vissza

haszonszerzési céllal személyes adattal, nem sértett üzleti titkot, nem küldött az alperes vagy munkatársait lejárató körüzenetet. Nem vitte el rendőrség, a NAV vagy más hatóság a nyílt utcáról. Nem él luxus életvitelt, nincs luxusautója, életét nem bűncselekményből finanszírozza és nem voltak zűrös dolgai.

[29] A fenti poszton és kommenteken túl jogsértőként jelölte meg az alperes ügyvezetőjének alábbi nyilatkozatait is:

[30] III.: 2020. november 18-án az alperes ügyvezetője (ügyvezetőként) tanú11 előtt azt állította, hogy tanú6 miatta mondott fel az alperesnél.

[31] IV.: 2016. november 16-án a felperest tanú12 és tanú13 előtt „pénzéhes nőszemélynek” nevezte, állította „mennyi problémája volt vele a felperessel”, „ki fogja a felperes csinálni”, „el fogja érni, hogy a városban ne kapjon munkát”.

[32] Álláspontja szerint valamennyi jogsértőként megjelölt kitétel (I-IV) egyidejűleg sérti a jóhírnevét és becsületét.

III.

[33] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[34] Arra hivatkozott, hogy a felperes képmáshoz való joga nem csorbult, a megállapodás alapján készített felvételek felhasználásához adott hozzájárulását perindítást megelőzően nem vonta vissza.

[35] A felperes jóhírnevét és becsületét sem sértette meg. Az közösségi hálózaton nem tett közzé tartalmat. Az alperesi közösségi hálózat2 oldalon megjelent 1/F/4. alatti poszt nem a felperesre, hanem egy másik munkatársra vonatkozik. Ha abból - a rokonok, a közvetlen ismerősök számára - mégis a felperes azonosítható be, a felismerhetőség e körben nem azonos az objektív beazonosíthatósággal. A poszt nem tartalmaz valótlan tényállítást és nem becsületsértő, ugyanazon kitétel egyidejűleg a becsület és jóhírnév megsértésére nem is lehet alkalmas. Az 1/F/4. alatti bejegyzésben csak a jövőre vonatkozó elképzeléseit vázolta, azok valóságtartalma értelemszerűen nem is bizonyítható. A bejegyzésben foglaltak túlnyomórész nem is tényállítások, hanem - kifejezőmódjában indokolatlanul nem bántó, sértő vagy megalázó - a szabad vélemény-nyilvánítás körébe eső kijelentések. A szeszárosítás kapcsán a felperes illegális tevékenységeit az F/5. és F/6. alatt csatoltak, azt pedig, hogy a felperes körüzenettel élt az F/6. alatt csatoltak igazolják. Az F/6 alatti körüzenetben több személlyel közölte a felperes, hogy az alperes őt munkavállalóként nem jelentette be, s ezzel a munkaviszonyára vonatkozó információkat közölt illetéktelenekkel.

[36] tanú12 és tanú13 előtt személyiségi jogsértő kijelentést nem tett, nem nevezte a felperest „pénzéhes nőszemélynek”, csak arra utalt, hogy a felperes a saját pénzét tartja kizárólag szem előtt.

[37] Marasztalása esetére a felperes által érvényesített sérelemdíjat eltúlzottnak minősítette. A Covid alatt a konkurens cégnél helyezkedett el a felperes, ami 12 év munkaviszony után jogos felháborodást váltott ki az alperesi ügyvezetőben és az alperes tulajdonosaiban, s csak ennek adott hangot. Értékelendő az is, hogy őt is sérelem érte-e a felperes részéről.

IV.

[38] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát akkor, amikor 2021. március 1. napján a Helység2ron szolárium neve1 közösségi hálózat2 és közösségi hálózat1 oldalán megjelent posztokban a felperessel kapcsolatban további tanúkat keresett „a volt” munkatársa „által elkövetett cselekmények és bűncselekmények minél hathatósabb bizonyítására” (I./A.), amikor azt állította, hogy „egyebek mellett becsülethez és a jóhírnévhez fűződő személyiségi jog megsértése, rágalmozás, személyes adattal visszaélés haszonszerzési célból és üzleti titok megsértését” (I./B.) követte el a felperes, ami miatt büntető és polgári peres eljárás indul, és amikor azzal a felhívással fordult a közösségi oldalt látogatókhoz, hogy „Kérem, akinek még van birtokában lejárato körüzenet vagy bármilyen, a cégünket, a munkatársainkat szándékosan rossz színben feltüntető egyéb üzenet”, jelentkezzen. (I./C.)

[39] Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát akkor, amikor Helység2ron szolárium neve1 közösségi oldalán megjelent kommentekkel kapcsolatos véleményében a felperesről azt állította, hogy „ő volt” az, „akit egész pontosan két hete a nyílt utcáról vitt el a rendőrség vagy nav vagy ki tudja, melyik hatóság” (II./A.), illetve amikor azt állította, hogy a felperes „több éve részben vagy egészben bűncselekményekből finanszírozza luxus életvitelét és vásárol luxusautókat” (II./B.), „sértődöttségéből le akar járatni egy 14 éve jelen lévő sikeresen működő vállalkozást, csak azért, mert nem voltunk hajlandók szemet hunyni zűrös dolgai felett”.(II./C.)

[40] Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát akkor, amikor az alperes ügyvezetője azt állította a felperesről tanú11 előtt, hogy tanú6 a felperes miatt mondott fel (III.), illetve akkor is, amikor az alperes ügyvezetője - tanú12 és tanú13 előtt - a felperest „pénzéhes nőszemélynek” nevezte. (IV.)

[41] Kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására, eltiltotta a további jogsértéstől, valamint 500.000 Ft sérelemdíjban marasztalta. A rendelkező részben megjelölt kitételeket meghaladóan nem találta bizonyítottnak a felperes keresetét, ezért egyebekben a keresetet elutasította. A feljegyzett illeték megfizetésre egyenlő arányban kötelezte a feleket, s megállapította, hogy a peres eljárás során felmerült perköltségeiket maguk viselik.

[42] Arra hivatkozott, hogy az alperes terhére a képmáshoz való személyiségi jog megsértése nem volt megállapítható, mert a felperes nem tudta igazolni, hogy foglalkoztatotti jogviszonya megszűnését követően korábbi hozzájárulását visszavonta, az pedig nem volt igazolt, hogy a keresetlevélben megjelenő tiltakozást követően az alperes a felperes képmását felhasználta volna.

[43] A jóhírnév és a becsület megsértésének megállapítása körében kiemelt jelentőséget tulajdonított annak a történeti előzménynek, hogy 2020. június 11. volt a felperes utolsó munkanapja az alperesnél, ekkor az alperes nem volt hajlandó a felperest teljes munkaidőben foglalkoztatni, a felperes új állást keresett, majd az alperes versenytársnál helyezkedett el.

[44] Az 1/F/4. alatti posztal és kommentekkel összefüggésben az alperes csak állította, de bizonyítani nem tudta, hogy azok – az ellenkérelmében és a viszontválaszában még meg sem jelenő későbbi védekezésnek megfelelően - nem a felpereshez, hanem egy másik alperesi munkavállalóhoz kapcsolódóak. E másik munkavállaló beazonosíthatóságára az alperes nem tett a per során tanú1 tanú vallomásával azonos tartalmú nyilatkozatot, így a tanú vallomásának valóságtartalma is kétséges. Álláspontja szerint a posztból és a kapcsolódó kommentekből – közvetve – a felperes személye volt felismerhető. Az alperes által posztolt tartalom (1/F/4) és az ahhoz kapcsolódó alperesi kommentek rendelkező részben megjelölt részletei (I. és II.) azonban a felperes becsületét nem, csak jóhírnevét sértették. A jogsértőnek talált kitételek nem minősülnek vélemény-nyilvánításnak, azokban olyan tényállítás szerepel, mely alkalmas a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására. A tényállítások valóságát az alperes bizonyítani nem tudta. A valótlan tartalmi elem - az előzmények alapján - nem minősül lényegtelen tévedésnek. Nem igazolt, hogy a felperes kifogásolható cselekményeket, bűncselekményeket követett el, s zűrös dolgai vannak, ahogy az sem, hogy vele szemben hatósági kényszerintézkedésre került sor, s felperest nem vitte el a nyílt utcáról semmilyen hatóság. Nem igazolt, hogy bűncselekményekből (is) finanszírozná luxus életvitelét, illetve - sértődöttségéből – az alperes lejáratására törekedne, az alperest és munkatársait lejárató (őket szándékosan rossz színben feltüntető) körüzenetekkel, egyéb üzenetekkel élt volna, illetve ilyen kijelentéseket tett volna munkaviszonya megszűnését követően mások előtt.

[45] Az alperes által meghallgatni kért tanúk közül tanú1 és tanú2 csak a felperesnek tulajdonított, de meg nem nevezett harmadik személyektől hallott kijelentésekre hivatkozott, ami még közvetett bizonyítékként sem volt értékelhető.

[46] A III. kitétel - tanú6 felmondása okát – még közvetett bizonyítékok sem támasztották alá, sőt az alperesi állítást az érintett és munkáltatója (tanú13), illetve tanú11 tanúvallomása is cáfolta. Az IV. alatti kitételek közül csak a pejoratív tartalmú „pénzéhes nőszemély” kijelentés elhangzása nyert igazolást, ami azt jelenti, hogy az illető „éhezi” a pénzt, az mindennél előrébb való a számára, anyagias, ami, ha valótlan, akkor jóhírnevet sértő tényállítás és nem csupán véleménynyilvánítás.

[47] A sérelemdíj mértékét 500.000 Ft-ban állapította meg, utalva arra, hogy ennél magasabb összeg ellentétes lenne a sérelemdíj kompenzációs és preventív funkciójával, s az ennek kapcsán kialakult következetes bírói gyakorlattal. A pervesztesség-pernyertesség arányának - mérlegelessel – 50-50%-ban történő meghatározásával döntött a perköltség viseléséről.

[48] Az alperes fellebbezésében kérte, hogy a másodfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményét minősítse okszerűtlennek, s a bizonyítékokat mérlegelje felül, s elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával utasítsa el a keresetet, másodsorban mérsékelje a sérelemdíj összegét. Harmadsorban – amennyiben az elsődleges és másodlagos fellebbezése nem lenne alapos – az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésének a tényleges pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelő megváltoztatásával a felperes elsőfokú perköltségben marasztalását kérte. Kérte továbbá, hogy kerüljön mellőzésre az elsőfokú ítélet indokolásának [12] bekezdéséből az, hogy az alperesi ügyvezető „tudtával és beleegyezésével” árulta a felperes a munkahelyén tárolt pálinkát.

[49] Arra hivatkozott, hogy a felperesi kereset pontatlanságait is értékelni kell. Ez elmaradt, s emiatt az elsőfokú ítélet sérti kereseti kérelemhez kötöttség elvét (Pp. 2. § (2) bek.), ami önmagában is megalapozza az ezzel érintett rendelkezések megváltoztatására irányuló fellebbezését. A felperes keresetének alapjaként ugyanis a Ptk. 2:43. § a) pontját (az élet, a testi épség és az egészség megsértését) jelölte meg, amit a kereset szerint sem sértett meg. Nem a Helység2ron szolárium neve1 közösségi hálózat2 és közösségi hálózat1 oldalát, hanem a „Helység2rans szolárium neve1 és közösségi hálózat1” oldalát jelölte meg. A terhére megállapított azon jogsértéssel szemben mely szerint tanú6 a felperes miatt mondott fel (III.), a pontosított kereset a jegyzőkönyvben kiemelt tartalma szerint azon kijelentés jogsértő jellegének megállapítására irányult, hogy „a felperessel nem lehet együtt dolgozni”. A tanú12 és tanú13 előtt elhangzottak kapcsán pedig 2020. november 16. napja helyett a keresetben 2016. november 16. napja szerepel (IV. pont).

[50] Fenntartotta azon álláspontját, hogy az 1/F/4. alatti poszt és a kommentek kapcsán a felperes személye nem azonosítható be, s ezt a meghallgatott tanúk sem támasztották alá. tanú14 és tanú9 is akként nyilatkozott, hogy valóban elképzelhető az, hogy a bejegyzés egy másik kollegára vonatkozott, tanú7 pedig - összesmosva két poszt tartalmát - egy másik poszttal keverte össze a sérelmezett posztot. tanú8 tanú is csak a felperes fényképével ellátott (jogsértőnek nem talált) posztok alapján nyilatkozott a felperes beazonosíthatóságáról.

[51] A jogsértőnek talált kitételek kizárólag az alperes közösségi hálózat2 oldalán jelentek meg, ezzel szemben – noha ezt a felperes nem igazolta – az elsőfokú ítélet megállapította a terhére az közösségi hálózat1 oldalon történő személyiségi jogsértést is, holott 1/F/4. alatti poszt közösségi hálózat1on történő megjelenését a felperes sem állította, a kommentek végképp nem lehetnek azonosak a két közösségi felületen.

[52] A jogsértőnek talált kitételek csak az elsőfokú eljárás során bizonyítást nyert tényekből okszerűen levont alperesi következtetést tartalmaztak, így azok jóhírnevet sértő jellege nem állapítható meg (EBH2011.2396).

[53] Az I./A. kitétel tényállítást csak arra tartalmaz, hogy az alperes bizonyítás céljából tanúkat keres, de nem állítja a felperes terhére bűncselekmények elkövetését. A felperes (F/5. és F/6. alatt) maga csatolt olyan okiratokat, melyek - nem egyedi esetként - igazolták a pálinka árusítását, ami mennyiségétől függően bűncselekményt is megvalósíthat E két bizonyítékot az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, így iratellenes az a hivatkozása,

hogy nincs adat a felperes terhére kifogásolható cselekmény elkövetésére. A felperes pálinkát és a használt ruhát is árult, ezzel az alperes üzleti jóhírnevét is sértette szabályszerű működését veszélyeztette. E cselekményeit igazolta tanú1 és tanú2 tanúvallomása, melyekkel a sérelmezett kitétel valósága bizonyított.

[54] Az I./B. kitétel kapcsán is elmaradt tanú1 és tanú2 tanúk vallomásának, valamint a felperes által F/6. alatt csatolt okiratnak az értékelése. Ezekből megállapíthatóan a felperes a vendégkört megpróbálta átcsábítani új helyére (a vendégek egy részét magával is vitte), a kuncsaftok előtt pedig az alperest sértő kijelentéseket tett, a takarítás megfelelősége, s a csövek cseréjének elmaradása kapcsán. A vendégkör személyes adataival (mint üzleti titokkal) igazoltan visszaélt. Azt a látszatot keltette az F/6. alatti kör-emailben, hogy az alperes bejelentés nélkül foglalkoztatja az alkalmazottait. Sérelmezte, hogy ezen tanúk által előadott - hallomáson alapuló - információkkal kapcsolatban az elsőfokú bíróság anyagi pervezetéssel további bizonyításra nem hívta fel.

[55] Az I./C. alatti kitétel valóságát önmagában igazolja az F/6. alatt csatolt körüzenet (egyértelműen lejáratozó) tartalma és annak megfogalmazása, és a már említett két tanú vallomása.

[56] A II/A.-II./B.-II./C. alatti kommentek valósága is igazolt az F/5., F/6. alatti iratokkal. A NAV ellenőrzés az utcán történt, míg a felperes meghallgatására már a hivatali helyiségben került sor. A II./B. alatti kitétel „a szerencsére a többség számára amúgy is elfogadhatatlan” fordulat miatt egyértelműen értékítélet, véleménynyilvánítás. A felperes lejáratozási szándékát az F/6. alatti üzenetek igazolják.

[57] A III. kitétel („tanú6 a felperes miatt mondott fel”) nem sértő állítás, tanú6 tanúvallomása is megerősítette, hogy a felperest nem szerette. E kijelentés egyébként sem tényként, hanem mástól hallott információként hangzott el.

[58] A IV. kitétel véleménynyilvánítás.

[59] A 2021. március 1. óta eltelt – eseménytelen - két évre figyelemmel a jogsértéstől való eltiltása indokolatlan volt. Az elsőfokú bíróság abbahagyásra sem kötelezhette volna, mert az F/4. alatti poszt néhány óra elteltével törlésre került.

[60] A per irataival, tanú1 és tanú2 tanúvallomásával és az alperesi ügyvezető nyilatkozatával is ellentétes az elsőfokú ítélet indokolásának azon megállapítása, hogy a pálinkát a felperes az alperesi ügyvezető tudtával és beleegyezésével árulta.

[61] A sérelemdíj igény kapcsán – a bírói gyakorlat felhívása mellett - rámutatott, hogy a személyiségi jogsértésnek nem automatikus jogkövetkezménye a sérelemdíj alkalmazása (BH2016.241, PJD2016.14, benyújtó1 Pf.21.062/2020/6.). A sérelemdíj mértékénél értékelni kell, hogy nem két „socialmedia” oldalon, és nem két posztban, hanem egy helyen, egy megjegyzésben és ahhoz kapcsolódó kommentekben valósult meg a jogsértés. Nem két, hanem csak egy személyiségi jog megsértése volt megállapítható. Az 1/F/4. alatti poszt csak pár óráig volt elérhető, így az a felperesre és környezetére, társadalmi

megítélésére hátrányt nem gyakorolhatott, illet a felperes sem állított. A terhére írt jogsértés nem volt ismétlődő jellegű, az annak a következménye, ahogyan távozott és amilyen magatartást ezután tanúsította felperes. Mindezek miatt az elsőfokú ítéletben a terhére megállapított sérelemdíj jelentősen eltúlzott, a bírói gyakorlat 100.000-400.000 Ft-ot meghaladó sérelemdíjat csak – a perbelitől eltérő - különösen súlyos, hosszantartó vagy folyamatos, minden ténybeli jogalapot nélkülöző, széles körben megvalósított és a sérelmet szenvedett anyagi ellehetetlenítését célzó jogsértések esetében állapít meg.

[62] Az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezése nem felel meg a Pp. 83. (2) bekezdése szerinti pernyertességi-pervesztességi aránynak.

[63] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseinek helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást, és bírálta el a keresetet, tanúl az alperes tagja és az ügyvezető házastársa, így tőle elfogulatlan tanúvallomás nem volt várható. tanú6 tanú is elfogult. Az közösségi hálózatlon történő megjelenést tanú8 és tanú5 tanúk vallomása is igazolta.

[64] A felperes „pénzéhes” kitétel minősítő kategória – tényállításként - azt fejezi ki, hogy mohón vágyik a pénzre, gyakran erkölcstelen vagy törvénytelen módon is. Ehhez kapcsolódott az alperes másik jogsértő állítása, mely szerint a felperes bűncselekményekből finanszírozza luxus életvitelét. A két tényállítás nem a szövegkörnyezetéből kiragadva, hanem összefüggésében értékelendő, egymást erősítő és egymást alátámasztó jellegű.

[65] A jogsértés rövid időtartalmú megvalósulását cáfolják a posztok időbeli elhúzódsai. A posztot ráadásul bárki letölthette és annak eltávolítása azt nem teszi elérhetetlenné (az internet köztudottan „nem felejt”). Az alperesnek tudnia kellett, hogy a jóhírnévsértő kitételekkel az üzleti életben résztvevő felperest lejáratja. A sérelemdíj magasabb összegét indokolja a preventív célzat, a magánjogi büntetés funkció, az alperes felróhatóságának magas foka, illetve az, hogy nagy nyilvánosságot kapott a jogsértés, és többféle magatartás, többféle célközösségnek címzetten, több alkalommal és időben is elhúzódsóan került kifejtésre.

VI.

[66] Az alperes fellebbezése kisebb részben alapos.

[67] Mindenekelőtt arra mutat rá az ítéltábla, hogy az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének - Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti - korláta keretei között bírálta felül, nem érintve annak nem fellebbezett rendelkezéseit.

[68] A felülbírálattal érintett körben az elsőfokú bíróság a tényállást – az alábbi korrekcióval – helyesen állapította meg. Az indokolás [12] bekezdésből mellőzni kért rész vonatkozásában részben alapos az alperes fellebbezése. A per adatai alátámasztották azt, hogy az alperes tudtával került sor a felperes részéről a pálinka értékesítésére (az ellen állítása

szerint még tiltakozott is), azt azonban nem támasztották alá, hogy a beleegyezésével történt volna mindez, így az utóbbi mellőzése indokolt.

[69] A fellebbezés tárgyát képező kitételek jóhírnév sértő jellegét - a felperest „pénzéhes nőszemélynek” minősítő (IV.) kitétel kivételével - helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság. Az „abbahagyásra kötelezés” kivételével helyesen és - a sérelemdíj igény vonatkozásában is –megfelelően alkalmazta a jogsértés jogkövetkezményeit. Az alperes fellebbezése még annyiban volt alapos, hogy az 1/F/4. alatti poszt és komment (I. és II.) kapcsán nem nyert igazolást az, hogy a jogsértés a közösségi hálózat² mellett az alperes közösségi hálózat¹m oldalán is megvalósult.

[70] Emiatt - a fentiek kivételével - az ítéltábla az elsőfokú ítélet megváltoztatására nem látott lehetőséget. A (részben) módosult körben megvalósuló jogsértés kapcsán az ítéltábla döntően egyetértett az elsőfokú ítélet jogi indokolásával is, emiatt csak a fellebbezésben foglaltak, illetve a megváltoztatással érintett rendelkezések kapcsán mutat rá az alábbiakra.

VII.

[71] A fellebbezésben megjelölt pontatlanságok részben nem állnak fenn, részben nincs érdemi jelentőségük, s azokra figyelemmel sem sérti az elsőfokú bíróság döntése a Pp. 2. § (2) bekezdését [értelemszerűen a Pp. 342. § (1) bekezdését]. A kereset szövegében helyesen nevesített személyiségi jog szerepel („jóhírnév”), a Ptk. 2:43. § a) pontjának megjelölése - a keresetlevél 5. oldala első bekezdéséből kitűnően - a szövegszerkesztő helytelen használatából eredő elírás. Ugyanígy elírás a IV. sz. jogsértés dátumának 2016. november 16. napjában történő – a kereset összefüggéseiből kitűnően egyértelműen téves – megjelölése (P.20.004/2022/3. számú jkv. 2. o.). A kereset 4. oldala helyesen jelöli meg az alperesi stúdió nevét, az elírás csak az első perfelvételi tárgyalás jegyzőkönyvében szerepel. A III. számú kitétel a keresetlevél és a keresetpontosítás is lényegében az elsőfokú ítéletben megjelölteknek megfelelően tartalmazza. (tanú¹¹nek azt mondta az alperes ügyvezetője, hogy tanú⁶ azért mondott fel és ment el, mivel a felperessel nem lehetett együtt dolgozni – keresetlevél 4. oldal; tanú⁶ azért mondott fel és ment el, mert a felperessel nem lehet együtt dolgozni – első perfelvételi tárgyalás jegyzőkönyve 3. o.)

[72] Az alperes a perfelvételi szakban vitássá tette az 1/F/4. alatti poszt és komment közösségi hálózat¹on történt megosztását (P.20.004/2022/6. számú jegyzőkönyv 8. o. 1. bek.). Ezt a felperes nem igazolta, így helyesen hivatkozott fellebbezésében az alperes arra, hogy az 1/F/4. alatti nyilatkozatok (I. és II.) közösségi hálózat¹ oldalon történő megjelenése kapcsán személyiségi jogsértés nem állapítható meg a terhére. tanú⁸ csak egy közösségi hálózat² oldalon megjelent posztról számolt be, s akként nyilatkozott, hogy később sem találkozott más poszttal (15.sz.jkv. 10.o.). tanú¹⁴ (szül. tanú⁵) vallomása pedig nem utal arra, hogy az általa látott posztok melyik (és azonos vagy különböző) közösségi oldalon voltak. (15. jkv.3.o.)

[73] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes személye az 1/F/4. alatti tartalom alapján - bár közvetetten, de - az alperes ügyfélköre (közösségi hálózat¹ és közösségi hálózat² oldala rendszeres látogatói előtt) felismerhetővé vált. A felismerhetőség

tágabb köre a jogsértés megvalósulása szempontjából közömbös. Az 1/F/2. alatt csatolt (az ügyfeleknek szánt) posztban - a felperes fényképe mellett - „kedvenc munkatársáról” írt az alperesi ügyvezető, s a felperes becézett keresztnévét („Szandi”) is megjelölte. Az 1/F/4. alatti poszt és a kapcsolódó kommentek is a „kedvenc volt munkatársról” szólnak. Az ott megjelölt - és a kereset tárgyát képező - cselekmények a felperes által részben elismert cselekményhez (pálinkaárusítás), részben a felperes által vitatott, de az alperes részéről egyértelműen a felperesnek tulajdonított cselekményekhez, s nem - a perben csupán később megjelenő alperesi védekezésnek megfelelően - egy másik alperesi munkavállaló magatartásához kapcsolódnak. tanú1 tanúvallomása ugyanis a keresetben sérelmezettektől eltérő magatartást jelölt meg az állítólagos másik munkavállaló jogsértéseként (lopás, verekedés). Arra pedig helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy e másik munkavállaló az alperesi nyilatkozatokból nem vált beazonosíthatóvá.

[74] Az alperes érvelésével szemben - az egy kivétellel - helyesen jóhírnévsértőnek talált poszt és kommenttartalom nem minősíthető való tényekből levont okszerű következtetésnek, illetve a jövőre vonatkozó elképzelései vázolásának. Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság azt, hogy e kitételek alkalmasak a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására, azok a felperest – bizonyítatlan ténybeli alap mellett - olyan személynek írják le, aki kifogásolható, személyiségi jogokat sértő cselekményeket, sőt bűncselekményeket (rágalmazás, haszonszerzési célból elkövetett személyes adattal visszaélés) valósít meg, s részben ebből finanszírozza luxus életvitelét, akinek zűrös dolgai vannak és sértődöttségéből le kívánja járatni az alperest. Helyesen mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat az elsőfokú bíróság akként, hogy az alperes által meghallgatni kért tanúk (tanú1, tanú3 és tanú2) meg nem nevezett (így nem is ellenőrizhető) forrásból származó értesülései alkalmatlanok a jogsértő állítások ténybeli alapjának igazolására. A hallomáson alapuló információkkal összefüggésben az elsőfokú bíróságot – a fellebbezésben foglaltakkal szemben - anyagi pervezetési kötelezettség nem terhelte arra vonatkozóan, hogy további, illetve kevésbé közvetett bizonyíték szükséges a sérelmezett kitételek ténybeli alapjának igazolásához.

[75] A sérelmezett kijelentések megtételére nem adott alapot sem az akár többszöri esetként előforduló pálinkaárusítás ténye, sem az F/6. alatt csatolt, az alperes ügyfél – egyúttal felperes ismerősi – körébe tartozó személyeknek megküldött üzenetek tartalma, melyek tartalma és megfogalmazása az alperesre nézve nem volt sértő. A jogsértő kitételekből harmadik személy más súlyú és jellegű cselekményekre asszociál a felperessel kapcsolatban, mint amit az alperes a per folyamán (bizonyítatlanul maradt cselekményként) a felperes terhére megjelölt. Az F/6. alatti üzenetektől az elsőfokú bíróság által külön ki is emelt „előzményi” tényállás nyert igazolást, s nem az állapítható meg, hogy az ügyfelek előtt a felperes azt a hamis látszatot keltette az alperesről, hogy az bejelentés nélkül foglalkoztatja az alkalmazottait. Az érintett üzenetváltások nem tekinthetők az alperesi vendégek személyes adataival (s különösen nem az alperes üzleti titkaival) való visszaélésnek.

[76] A fellebbezésben foglaltakkal szemben a II./B. sz. kitétel felütése („szerencsére a többség számára amúgy is elfogadhatatlan”) nem transzformálja azt véleménynyilvánítássá.

[77] A III. kitétel vonatkozásában maga az érintett (tanú6) cáfolta tanúvallomásában, hogy a felperes miatt mondott volna fel (P.20.004/2022/15. szám alatti jkv. 5. o. (2.) bek.). A személyiségi jogsértés tényén az nem változtat, hogy az alperesi ügyvezető ezt mástól hallott

információként adta tovább, mert a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése értelmében nem csak a tény állítása, hanem más állításának továbbadása (azaz a híresztelés) is jóhírnévsértést valósít meg, így e tekintetben az elsőfokú ítélet megváltoztatása nem volt indokolt, csak az elkövetési magatartás volt pontosítandó.

[78] A IV. sz. jogsértés vonatkozásában viszont - a Pp.369.§ (3) bekezdése c) pontja alapján az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonásával - az ítéltábla osztotta az alperesi fellebbezés azon érvelését, hogy a „pénzéhes nőszemély” kifejezés nem tényállítás, hanem véleménynyilvánítás. Az nem értelmezendő együttesen az 1/F/4 alatti (más fórumon és eltérő időben) magvalósított jogsértések tartalmával.

A jóhírnév és a becsület megsértését a felperes keresetében konjunktíve és nem vagylagosan kérte. A per tárgyat képező kitételeket becsületsértésként nem találta alaposnak az elsőfokú bíróság. Felperesi fellebbezés hiányában emiatt a IV. kitétel becsületsértő jellege vizsgálatára és a keresetet részben elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés e körben történő megváltoztatására nem volt lehetőség, így az alperes fellebbezése e körben alapos volt.

[79] Alapos az alperes fellebbezése abban a kérdésben is, hogy a jogsértéssel előidézett állapot folyamatos (így határozatalakori) fennállta hiányában az alperes a jogsértés abbahagyására nem kötelezhető.

[80] Az eltiltásra való kötelezés ugyanakkor - a fellebbezés logikájával szemben - indokolt volt, mert önmagában a további jogsértéstől a per tartama alatti tartózkodás nem teszi a korábbi jogsértést meg nem történté. A befejezett cselekménnyel elkövetett jogsértés esetén a jogaiban megsértett fél - főszabályként - alanyi jogon követelheti a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől (Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.21.778/2007/5., Pfv.IV.21.237/2008/4.). Kivételként az a helyzet értelmezhető, ha a megváltozott körülmények között az adott személyiségi jogsértés ismétlődésére nincs mód, így annak elvi lehetősége sem áll már fenn (Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.21.778/2007/5.). Az alperes részéről több formában és időpontban, eltérő személyi kört érintően, de következetesen és lejárato szándékkal került sor a jogsértésre. A felek elmérgesedett viszonyára figyelemmel a per adatai alapján nem mondható ki, hogy nem áll fenn annak elvi lehetősége, hogy az alperes a jövőben újabb jogsértést követ el.

[81] Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a bírói gyakorlat szerint a jogsértésnek nem automatikus jogkövetkezménye a sérelemdíj alkalmazása. Az elsőfokú bíróság azonban helyesen értékelte a perbeli jogsértések körülményeit akként, hogy azok a marasztalási összegben megalapozzák a felperes sérelemdíj igényét. A sérelemdíj mértéke kapcsán értékelendő a felperes terhére állított cselekmények – és az ebből eredő személyiségi jogsértés - súlya, a jogsértés ismétlődő jellege, a felróhatóság körében a jogsértés hátterében álló alperesi lejárato szándék, a jogsértés – felperes ismerősi körét is részben felölelő – nagyobb nyilvánosság előtt történő elkövetése. A jogsértést – a felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal összhangban - nem teszi meg nem történté a bejegyzések rövid idő utáni törlése. Az alperes érvelésével szemben a jogsértés kölcsönössége nem nyert igazolást. A fellebbezési ellenkérelemben foglaltakkal szemben a felperesi jóhírnév megsértése nem keverendő össze az üzleti jóhírnévvel, a felperes alkalmazott, s nem szereplője az üzleti életnek. Az ítéltábla - függetlenül attól, hogy az alperes fellebbezése

részben eredményre vezetett - az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj mértékét összhangban állónak tekintette a jogsértés másodfokú eljárásban pontosított jellemzőivel (fórumával és tartalmával), így annak leszállítására nem látott alapot.

[82] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezését a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta. Nem látta indokoltnak az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésének emiatt történő részbeni megváltoztatását, mert a fellebbezés alapján módosuló pernyertesség mellett is teljesül a Pp. 83. § (2) bekezdése második mondata szerinti feltétel, így egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére.

[83] Az alperes fellebbezése részben (becsléssel $\frac{1}{4}$ részben) bizonyult alaposnak. Az alperes oldalán a fellebbezéssel összefüggésben - a viszontválaszhoz csatolt megbízási szerződés szerint - 50.000,- Ft, valamint a fellebbezési tárgyalás miatt 25.000,- Ft ügyvédi munkadíj és 48.000,- Ft átutalt fellebbezési illeték, együttesen 123.000,- Ft merült fel. Ennek az alperesi pernyertességre eső része 30.750,-Ft. A felperes megbízási szerződést nem csatolt, így a másodfokú eljárásra eső ügyvédi munkadíj a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alkalmazásával 42.000,- Ft-ban állapítható meg. Ennek a pernyertességére eső (3/4) része 31.500,- Ft. A matematikailag közel egyező mérték folytán a felek másodfokú perköltséget nem kötelese egymás javára fizetni.

Győr, 2023. június 7.

Dr.Maurer Ádám s.k.
a tanács elnöke

Dr.Mészáros Zsolt s.k.
előadó bíró

Dr.Sarmon Hedvig s.k.
bíró